

saar haardt gjøres nødig; de have et forserdeligt Ansvar paa sig, som fremdeles vilde ved ligeholde og nære den Mistillid, der som en bræbende Gift sniger sig ind i alle vore Samfundsforhold, de politiske, de borgerlige og de selftabelige Samfund. Men dette skulle de vride, om der er Nogen, der skulde have lyst til at være Ufredens Apostel, at Freden vel ogsaa skal have sine Apostle her i Landet. Det maa og skal være vor uafviselige Pligt, en Pligt, som Kjærlighed til Konge og Fædrelandet forskriver os, den nemlig, af al Magt, med Opoffrelse af Tid og Kræfter, at modarbejde Ufredens Gjerning; vi skulle, som der er sagt af et andet æret Medlem, gaae ind ad Døren, naar de Andre gaae ud, og tale Fredens Ord, hvor de Andre have talt Ufredens Ord, og det er mit Haab, at Fredens Ord vil hos det danske Folk dog altid finde flere aabne Døren og Hjertet end Ufredens.

Thurab: Det er saalænge siden, jeg forlangte Ordet i Anledning af en Ytring af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), og jeg antager derfor, at Thiinget ikke længere erindrer det, hvortil jeg sigter, især da det ærede Medlem talte om mangfoldige Ting. Han tog sit Udgangspunkt fra den Forespørgsel, der i sin Tid i Landstinget blev stillet til Ministeriet, og sagde da, at han bagved Ministeriets Udtalelse i Anledning af den saae skjult den Bagtanke, at det skulde være Ministeriets Overbeviisning, at Fællesansliggerne ved Fredens Slutning let kunde komme til at spæve uden constitutionel Fodfæste, hvorved de kunde kastes over i den absolute Konges Arme. Jeg søler mig ikke særligt faldet til at være Forsvarer eller Procurator for det der omtalte Ministerium; det har alt Andet end mit Venkab, men det forbausede mig i høi Grad at høre det ærede Medlem, der ellers pleier at læse omhyggeligt, udtale sig, som han gjorde, idet hans Ytringer vidne om, at han ikke har gennemlæst Confeilspræsidentens Udtalelse, thi deri findes ikke Spor af, hvad det ærede Medlem sagde, der skulde findes deri. Da her er Tale om et Ministeriums Opfattelse af vor politiske Stilling, haaber jeg, at den ærede Formand ikke nægter mig, Tilladelse

til, at oplæse den forresten meget hyppigt gien-tagne Udtalelse.

Formanden: Naar Oplæsningen ikke tager for lang Tid, skal jeg ikke have Noget derimod.

Thurab: Confeilspræsidenten siger da, efterat have gjort opmærksom paa, at „Rigsraadets constitutionelle Myndighed i alle Fællesansligger er betinget af den constitutionelle Forbindelse mellem Kongeriget og Hertugdømmet Slesvig,“ at af den Grund „kan Regjeringen ikke erkende, at der, saafremt denne constitutionelle Forbindelse ophører, kan tilkomme det for Danmark-Slesvig nu bestaaende Rigsraad den af Interpellanten for samme postulerede Myndighed,“ og dertil søier han: „Hvorledes Regjeringen iøvrigt agter at stille sig med Hensyn til de Skridt, som under den forudsatte Eventualitet vilde være at foretage, for at tilvejebringe en constitutionel Ordning, der sikker det danske Folk en constitutionel Myndighed i den Art af Anligger, som nu behøve under Rigsraadets Omraade, derom kan Regjeringen nu for Tiden ikke udtale sig.“ Confeilspræsidenten udtaler altsaa her som Regjerings Overbeviisning, at der skal sikres det danske Folk en constitutionel Myndighed, og det maatte altsaa være i Besiddelse af den; det havde Besiddelsen deraf gennem Fællesforfatningen, og det maa vedblive at have den igjennem den Repræsentation, som skal have det Hele under sig. Han fastholder altsaa her den constitutionelle lovlige Vet, ad hvilken det alene kan tænkes, at Fællesansliggerne kunne komme til at berøve hos Folket, men der er ikke Tanke af, hvad det ærede Medlem har søgt at finde i denne Udtalelse, nemlig en Tilbagevenden til absolutistiske Tendenser. Jeg vil, som sagt, ikke forsvarer dette Ministerium, men jeg fremdrager kun Kjendsgjerningen, og jeg tror, at det ærede Medlem havde handlet ganske anderledes rigtigt, naar han havde søgt længere tilbage, for at finde Grunden til vor Forfatningskamp. Det er ofte fremhævet, at det er i Forfatningen af 18. November, og hvad der gik forud for den, at vi maae søge Røden til hele den Kamp, som nu er ført; de Mænd,